

[Hans Kjær.]

har tidligere brugt den på forskellige tilsvarende områder. Lad mig bare nævne toldlovsrevisionen, hvor vi havde et omfattende udvalgsarbejde, men lod forslaget stå someren over og fik det genfremsat.

Der er to forhold, der kan begrunde en sådan fremgangsmåde. Først og fremmest vel nok dette, at selv om der har været et meget omhyggeligt forarbejde i kommissioner, og selv om erhvervslivets organisationer har været meget stærkt inddraget, kan der forekomme ting i en så omfattende lovgivning, som ingen har fået kendskab til, førend de enkelte virksomheder selv bliver opmærksom på det og fortæller, hvad det vil betyde netop for dem. Vi har jo i den forløbne tid haft et par henvendelser, som der er taget hensyn til ved ændringsforslag. Men ingen kan vel sikre sig imod, at vi ikke på tilsvarende måde vil kunne høre om andre forhold.

Den anden begrundelse kunne være hensynet til det arbejdspres, der er i folketinget i slutfasen. Vi kommer ikke uden om, at disse lovforslag, der har været behandlet så vidt jeg husker i 22 møder og med 7 samråd med handelsministeren, har givet os et stort pres på et tidspunkt, hvor vi alle også har opgaver i andre udvalg. Når jeg har sagt det, vil jeg understrege, at deri ligger ingen kritik fra min side af udvalgsarbejdet. Tværtimod vil jeg fastslå, at det har været nok så krævende, men overordentlig grundigt og velleddet og med stor åbenhed for drøftelse af alt, hvad vi har ønsket at drøfte. Jeg kan tilslutte mig den ros, som hr. Poul Nielson delte ud til minister, embedsmænd, udvalgsformand og sekretær, fuldt og helt, og jeg vil såmænd gerne udvide den også til de øvrige udvalgsmedlemmer. Jeg er nødsaget til at sige „de øvrige“, for jeg kan jo ikke så godt inddrage mig selv. Jeg synes virkelig, at der har været gjort et alvorligt og et godt stykke arbejde.

Jeg skal understrege dette, fordi jeg nu vil begære udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Det gør jeg, fordi vi har fået en ny henvendelse om et par ganske enkelte forhold, om jeg så må sige med omvendt fortegn, altså ikke med udsættelse som ønske, men med øjeblikkelig ikrafttræden som ønske. Det drejer sig om nogle praktiske foranstaltninger, som intet som

helst har med lovforslagenes realindhold at gøre. Man ønsker, at når loven træder i kraft den 1. januar, at slippe for at sidde med ført hånd og skrive sit navn under på alle aktiebrevene, når det kan gøres maskinelt i en ruf, og man ønsker, at de virksomheder, der har edb-anlæg, kan føre aktiebogen datamatisk. Og jeg synes faktisk, at ønsket om at iværksætte disse rent praktiske ting ved lovens ikrafttræden ikke er helt umotiveret, og jeg vil gerne have, at vi i hvert fald tager en drøftelse af det.

Endelig skal jeg kun gøre den bemærkning, at vi ikke kan stemme for de to ændringsforslag, ét til hver af lovforslagene, som er stillet af socialistisk folkeparti. Jeg skal afholde mig fra en længere redegørelse à la hr. Poul Nielsons om, at de hører hjemme i forslaget om økonomisk demokrati. Men da hr. Poul Nielson sluttede med at oplyse, at det var noget, han ønskede gennemført, skal jeg slutte med at oplyse, at det er noget, vi ikke ønsker gennemført.

De øvrige ændringsforslag vil vi anbefale at stemme for.

Per Federspiel: De lovforslag om aktieselskaber og anpartsselskaber har undergået ikke uvæsentlige ændringer under udvalgsbehandlingen med en ikke helt ringe forbedring til følge.

Da lovforslagene oprindeligt blev fremsat, havde vi fra oppositionens side en ubehagelig fornemmelse af, at sigtet med dem var at sætte aktieselskaber under stigende kontrol, gøre det vanskeligere for selskaberne at arbejde og kræve en række oplysninger, en offentlighed, som kunne betyde en belastning af selskabernes normale drift. Der er nu ved ændringsforslagene skabt en ny balance, som efter min opfattelse er overordentlig tilfredsstillende og rimelig.

Det oprindelige aktieselskabslovforslag tog i nogen grad ensidigt hensyn til to af de interesser, der utvivlsomt må tilgodeses i en aktieselskabslovgivning, nemlig mindretalsinteresserne og interesserne for større offentlighed, medens man i for ringe grad havde opmærksomheden henledt på, at en sådan lovgivning i første række foruden disse andre nødvendige hensyn må tage sigte på at gøre aktieselskaberne, som efterhånden er ved at blive den normale driftsform for større erhvervsvirksomheder, så